

nes cum eis instituantur: ita ut quoque terminus constitui ad quem tela projici possint, quovis etiam modo navis ducatur. Navis enim cum aëre interiori, & omnibus ei inclusis, unum constituit corpus; Quicquid autem unà cum aliquo, unum constituit corpus, illud tanquam pars sequitur suum totum.

Quicquid unà cum aliquo est unum corpus, sequitur suum totum.

Unde necessariò sequitur, quod omnia quæ sunt super Terrâ & in aëre, unà rotentur cum Terra & aëreo ejus Systemate, sive sint guttæ cadentes, pluvix, nubes, venti, meteora, item lapides, tela, seu etiam globuli ex tormentis bellicis emissi, &c. quia omnia simul cum Terra unum constituunt corpus.

Sunt itaque Philosophorum quorundam contradictiones, quas ex motu (seu potius latione) cadentis lapidis, omniumque aliorum projectorum, contra Telluris motum inducunt, nullius momenti, quia fiunt in uno eodemque corpore, à quo simul rapiuntur, ductumque ejus necessariò

CAPUT XIII.

Terraqueus Globus non quiescit in Aëre.

CUM videamus Terram circumcirca aëre cinctam esse, nullis autem columnis suffultam nec funibus appensam; putamus illam in aëre pendentem quiescere, seu ut Germani dicunt *Schweben*.

Rationes quare Terra non quiescat in aëre.

Sed Aërem esse saltem omnium rerum, præsertim Marium, Aquarum, Terrarumque effluvium, quod Terraqueo globo circumquaque certo pondere incumbat, satis superque demonstratum est; consequenter Tellus ut totum in aëre tanquam ad se pertinenti parte, non potest quiescere.

Insuper si vellemus concedere, quod Terra in aëre quiesceret, sequeretur quod esset ejusdem gravitatis: Quicquid enim quiescit in materia aliqua circumfusa, illud est ejusdem gravitatis (uti *ex. gr.* videmus, aërem in aëre, aquamve in aqua & omnem materiam in suo simili quiescere, quia ejusdem sunt gravitatis: clarius exemplum habemus in globulo isto stante

per omnia sequi coguntur, nec separatas motiones, (sicut hi Philosophi illas intelligere volunt) habere possunt.

Quamquam verò aër uniformiter ut diximus cum Terra circumgyratur, tamen in locis, nimirum sub Æquatore & Tropiciis, ubi circumvolutio Terræ ob majorem circumferentiam celerior est quàm alibi, remissio quædam parva sentitur, ita ut aër raptui conversionis terrestris, totaliter non obediat; quo de Phænomeno & ex qua causa oriatur, *anteced. cap. 5. & seq. cap. 15.* videndum, non enim leve argumentum, ad struendum Copernicanum Systema adfert.

Aëris circumvolutio sub Tropiciis aliquid remittit.

Porro præsumendum est, sicut remissionem quandam aëris sub Æquatore experimur, sic illum in altis semper segniùs Telluris circumvolutio- nem sequi, ita ut in altissimis, ob summam ejus raritatem ac levitatem (quæ simul virtutis impulsivæ est incapax) nulla ferè circumvolutio percipiendâ sit.

in medio aquæ, *lib. 4.* hujus tractatus *cap. 4.*) At Terra secundum Peripateticorum opinionem in aëre circumfuso quiescit: Ergò ejusdem est gravitatis. Quod tamen pro vero non habetur, quia Terram dicunt corpus grave, aërem autem leve; consequenter neque verum erit Terram in aëre quiescere.

Præterea quod non sit, Terram in aëre quiescere, ex eo constat, quia demonstrata est aëris gravitas circa Tellurem; quæ necessariò existit, aut per Telluris virtutem conservativam (de qua actum est *lib. 4. cap. 5.*) aut per sic dictam gravitatem corporum inferiorum, ipsius scil. aëris & ignis elementaris, &c.

Si existat per propriam Telluris virtutem conservativam, impossibile est, ut jam diximus, aliquid in eo quiescere posse, quod & ipsum tenet seu ad se trahit: Ergo Terra non quiescit in aëre, sed simul cum aëre, quem tenet,